

се рáспнè, и да слéзне во ѿдз, и да мъ дадè рéкъ спасéниѧ *), не ѹшё нíшо да йма, и нè тóкмш ймето мъ ѹшё да бáдє, катò тыл ѹто дбмашз, благословено за всегда, но и въ безконéчныя вѣки ѹшё да се мжчи сбсъ гр҃ешницы тe, катò престбпникъ и Тпадналз.

Ер. Пытамъ тe, и кажи ми: твóй Хртбсъ пощò оўмрè, ймаше ли пакъ сила, да помага и на дрѓги, катò ѹто дбмашз, защò избакъ Соломона?

С. Кажи ми, защò, и за когò дбма прорбкъ Давидъ: икш нe ѿстáвиши дбшъ мою во ѿдѣ, нижe даси преподобномъ твоемъ видѣти йстлжниѧ. (Псаломъ 61. стихъ 7.).

Ер. За сéбе си дбма товà молáщи Ббга рабски.

С. Злъ излагà: не єли грбзъ о Давидъ въ Палестину, и негово то тѣло въ грбзъ а? какъ прбче дбма, защò не ѹшё да ѿстáвиша дшшта молъ во ѿдѣ, нí ѹшё дадёшъ преподобномъ твоемъ, да види йстлжниѧ: никакъ не є воскреснáлъ Давидъ, но бще лжжъ въ грбзъ а, и растлжсе, катò ѹто бёше человкъ тлжненъ: но йстина та показзка, че за Хртъ моегъ товà предрече: понёже предзнáваше, защò катò оўмре плбтию, слѣдъ трь днi ѹшё воскресне, и понёже є силенъ, не ѹшё да ѿстане во йстлжниѧ: и за товà прорбкъ о земѣ разъмъ на рѣчениѧ то за сéбе си, защò катò ѹто бёше прорбкъ, знаёше, че Т неговый а рбдъ ѹшё се рбди по плбти Хртбсъ, и ѹшё воскресне съ тѣло нетлжнно.

Ер. Прбче ѿдѣ є така, катò ѹто дбмашз тыл, не є владычный тбя гласъ, дёто дбма: не ѹшё да ѿстáвиша дшшта молъ во ѿдѣ, но на некогъ слуга, дёто се мбли некомъ поболемомъ, и Т товà се види, защото не є синъ Божий, и молитель-

С. Мбй о владыка, Ббга и человкъ быдё, и ймаше дкв єстества во ѿдиномъ ѿпостасѣ, и дбвъ боли, ѿдинъ и тбюжде ѿпостась: заради єстества то на человкъчество то, катò ѹто є созданно, тбя повинокателный гласъ тбри катò молителенъ, и въ товà нёма никаква соблазна: защò воскреснене то на негово то тѣло, джко несё растлж негова та плбть въ грбзъ а, бёше сила та на Божество то мъ, дёто джиствуваше въ человкъчество то мъ: Кога прбче человкъчество то мъ, мбли Божество то мъ, ѿз несё срамъкамъ.

Ер. Катò є така прбче, тбй є самъ и рабъ и владыка, и нёжда є, всегда да грешава слуга та господаръ.

С. Залудо дбмашз, и Тговáрашъ: защото є и рабъ и владыка, и ѿз товà не Трjчамъ; и слбшай: ѿдинъ и тбий же єсть синъ Божий: понёже йма въ Божество то человкъчество то въ ѿдинъ состава (ѿпостась). Каквото ѹто дбма и писанie: слбко Божие плбть бысть: и вселися въ ны (Іван. 6. ст. 4.).

*) Дрѓги тe сващеннii писанiѧ не подверждаватъ заради Соломона, да ли є спасенъ, илъ бсъжденъ.